

била престолница турских султана. *Пловдив* са 60,000 и *Софија* са 40,000 жителџа, *Ниш* тврђава на Нишави на граници српске кнежевине, *Трново* стара престолница бугарских царева, *Варна* на црном мору, *Видин* тврђава на Дунаву, *Самоков*, *Рушичк*, главна варош новог вилајета“.

Видов дан, г. VIII, бр. 33, стр. 2, отъ 13 февруари 1868 год.

Въ слѣдния брой авторътъ на статията дава странството на българската земя въ квадратни мили и общия брой на българското население.

„На томе простору дакле који обузимље 4200 четвороугалних миља живи 7,225.000 душа. Права Бугарска обухвате 1600 четвороугалних миља са 3,500.000 житеља, 1400 четвороугалних миља отпада на Тракију, која има 2,155.000 житеља, а Маѳедонија и делови Тесалије, Епир и Албаније обхватају 1200 четвороугалних миља, на коме простору живи 1.600.000 становника“.

По-надолу:

«Ако и неки статистици пишу да има манье чистих Бугара то морамо приписивати околности, да су свакако прџили из фанаријотских извора, који у томе тражише неку заслугу ако смањиваху број Бугара. Још су већма наружена она статистичка дата, која је турска комисија године 1844 сакупила *Ова је бројала да има само око 4,000,000 Бугара.*

«Од ових 5 милиона Бугара што живу у турскоме царству има 300,000 који су се потурчили, тако звани Помаци и Гагаузи, 60,000 има који исповедају римокатоличку веру, Павликени их зову, а то су потомци Богомила које су римски мисионери на католичку веру обратили. Остатак пак отпада на православну цркву. Ту ћемо само још додати да су се Бугари што живу по варошима Маѳедонији, Тракији и Епиру у слѣдству притиска Фанариотског доста погрчили, други опет код којих народе свести није нимало било и још нема, стиде се говорити родним словенским језиком, већ се издаје за Грке. Но и ту је најновије време настао велик обрат к бољему. Сада можеш наћи у